

GAZETA KRAKOWSKA

№ 82.

WE SRODĘ DNIA 10. PAŹDZIERNIKA 1804.

Z Wiednia d. 3. Październiknia.

W. Mistrz zakonu niemieckiego Arcy Xzę Jmc Antoni wyjechał d. 1 t. m. do Merseubem, stolicy tego zakonu.

Z Pragi piszą pod d. 28 Września: J. C. K. Mość raczył się z całym dworem przenieść do tutejszego swego pałacu, a Arcy Xzę Jmc Karol do swego pałacu na Nowym mieście. — D. 24 były ostatnie wielkie obroty i zakończyła się tegoroczna rewia wojska. D. 25 i 26 rozeszły się wojska z obozu do swoich stanowisk. J. C. K. Mość powróciwszy po zakończonej rewii obozu z pod Hauptstin do Pragi, raczył d. 24 oglądać domi tutejszych inwalidow, wypytywać się o zarażanie nim, oglądać z oycowską troskliwością zapitał, odwiedzić wszystkie izby, rozmawiać najłaskawiej z inwalidami, a najwyszylko z temi, których nieszczęśliwy los spotkał w zwycięstwie C. K. armii pod najwyższym J. C. K. Mci dowództwem lub jego kochanego brata Arcy Xcia Jmc Karola. — D. 25 poświęcono przed domem inwalidow 4 nowe sztandary dla regimentu lekkiej konnicy Xcia Rosenberga. Cały ten regiment wystąpił na ten koniec w paradzie przed dom inwalidow. Xiażę biskup Pragski odprawił Mszą S. pod namiotem, a po Mszy S. Najjaśniejsza Cesarzowa Jmc

Arcy Xzę Jmc Karol i wszyscy przytomni Arcy Xżęta Jchmość, officyerowie obcych mocarstw, nasza jeneralność i wielu panow w biali z zwykłą uroczyłością gwozdzie w sztandary, potem oddane zostały uroczyście tywizyynym kommandantom regimentu. W czasie obrzędu poświęcania dał regiment z pistoletow i karabinow 3 razy ognia. W wieczor dany był w domu redutowey sali na korzyść tutejszych sierot w domu S. Jana Chrzciciela, okazały bal, na którym raczyli się Najjaśniejsi Cesarstwo Jchmość z całym dworem i Arcy Xżęta Jchmość znajdować. — D. 26 raczył J. C. K. Mość oglądać tutejszy ratusz, gmach Karolowski i gmach C. K. urzędu stęplowego.

Liść z Przeburga d. 25. Września. Dziek onegdajszy był dla mieszkańców tutejszych dniem radosnym. Obchodziliśmy tu podziękowanie Bogu za przybranie tytułu i godności dziedzicznego Cesarza Austrii przez J. C. K. Apostolską Mość. Dniem w przody odgłos wielkiego dzwonu zapowiedział tę uroczyłość. Dnia tegoż zgromadziły się w tym celu jeneralne stany kommitaru do Przeburga, wicegespan C. K. radca Antoni Galoczy zagaił stosowną do okoliczności mową pośledzenie, potem przeczytany był najwyższy patent

względem godności dziedzicznej, a po przeczytaniu jego wykrzykniono trzykrotnie: "Niech żyje Franciszek II!", Nazajutrz o godzinie 9 rano zaciągnęły tureysze korpusy mieyskie w paradzie, z muzyką i rozwiniętymi chorągwiemi przed ratusz, gdzie już zgromadził się był w przody magistrat i obywatelstwo. Sędzia P. Kelna po stosowney przemowie przeczytał najwyższy patent, po którego przeczytaniu dał się słyszeć trzykrotny głos: "Niech żyje!", który był przez korpusa przy trąbach i kottach powtorzony. O godzinie 10 udaty się na przeznaczone miejsce, a magistrat z obywatelstwem do kolegiackiego kościoła, gdzie już zgromadziło się duchowieństwo, wyższa ślachta, jeneralność, sztab i officyerowie, wicegespan, C. K. urzędnicy i inoi, klasztory &c. Tu miał tutejszy kanonik i proboszcz Keller piękne kazanie, w którym wyłuszczył słuchaczom cel uroczystości, i potroynym "Niech żyje Franciszek II.", okrzykiem go zakończył, co wszyscy słuchacze powtorzyli. Potem sufragan Belgradzki i officyał wakującego biskupstwa Graneru X. Bildt miał sumnę i *Te Deum* śpiewał, pod czas którego, iako też pod czas wotywy stojąca przed kościołem dywizya grenadyerow, na placu miłosierdzia batalion pieszego regimentu Arcy Xcia Ferdynanda i mieyscy strzelcy dawali trzykrotnie ognia z ręczney broni, na który tyleż razy z moździerzwow odpowiedziano. W kościele ewangelicznym zaczęło się jeszcze o godzinie 7 także nabożeństwo, gdzie superintendent dystryktowy Daniel Crudy miał stosowne kazanie i *Te Deum* śpiewał, pod czas którego mieyski korpus dał 3 razy ognia z ręczney broni. W wieczor d. na była na teatrze nowa heroiczna opera, a potem kosztem stanow na redutowey sali bezpłatny bal. Tutejsza synagoga żydowska obchodziła także tę uroczystość, o

godzinie 7 w wieczor oświeceniem bóżnicy, muzyką i modłami &c. Aby zaś każdy był uczestnikiem tek świetney uroczystości, kazał magistrat rozdać pomiędzy żołnierzy wino i mięso, ubogim pieniądze, a mieyskim korpusom dzienny żołd. Z podobnegoż narchnienia dał Karol Sessel dla więźniow, a chirurg i dozorca szpitalu Bendel obiad dla chorych.

W Oedenburgu obchodzono z podobnąż uroczystością i radością przybraną przez J. C. K. Mość godność dziedzicznego Cesarza Austrii d. 23 t. m. z powodu której obergespan tego kommitatu Xżę Mikołaj Esterbazy de Galantha, dawał w swoim pałacu w Eisenstadt przez 3 dni ucztę i t. d.

Z Brynu d. 2. Października.

Bez imienny i edea autor przysłał nam do gazety następujący wiersz, który publiczności udzielany:

HAEREDITATI. CORONAM.
PLECTERE. LIBEBIT.

Austria, Francisco felix regnata Secundo
Cæsare, ~~nonne~~ ~~salmen~~ felicitatis adiu!
Virtutes Majorum in se collegerat hæres:
Primus ut hæredi linqueret Imperium.
Austriadæ gaudete viri! canite omne fansto,
Vates antiquo tempore quæ cecinit:
Austria, tu posthinc eris ultima semper in orbe,
Felicitate omnes quum superas populos.

Najnowszy list z okolic Belgradu pod d. 20 Września donosi, że Bekir basza nie w najlepszym znajduje się położeniu. D. 18 wszyscy Kersyalowie wtargnęli do niego zbrojno, aby im natychmiast wypłacił zaległy żołd w kwocie 200,000 piastrow, jeżeli niechce przenieść się do wieczności. Ugodzono się, iak się zdaie, na małą zwłokę, ale życie jego zawsze iest w niebezpieczeństwie; strzeże go blisko 2000 Kersyalow, a do 4000 idzie ich jeszcze do Belgradu. Wszyscy więc tamtejsi baszowie zostają pod ich władzą, na co

powstańcy nie bardzo się guiewała i przypisują to nporowi Bekira, którego namawiali, aby do ich obozu przybył, i stamtąd przymusił Turków do wyciągnięcia z Belgradu, do czego podawali mu naydogodniejsze sposoby; ale on nie ufał im jako chrześcianom i tym sposobem w padł w łapkę, z której trudno mu się będzie wykręcić.

D. 21 Września był przeznaczony, a by wszyscy tureccy zbiegli poddani powrócili do Serwii.

Przy nadchodzący zimowey porze zdać się, że wszystkie nieprzyjacielskie kroki w tych okolicach ustają, i podług zwyczaju wschodniego służyć tylko będą za osnowę rozmowy.

Z Petersburga d. 11. Września.

Z Monachium przybył tu porucznik od Krol. szwedzkiej gwardyi, baron Rålamb gońcem do tutejszego szwedzkiego ambasadora.

Dzisiejsze święto Alexandra Newskiego, które oraz jest dniem imienia J. Imp. Mości, było z zwykłemi uroczystościami obchodzone. Imperator Jmć z swoją małżonką przybyli tu z Kamienio-Ostrowa, Imperatorowa matka z Pawłoska, a W. Xżę Konstantyn z Strzelny, a znajdowali się na nabożeństwie z wszystkimi kawalerami tego orderu w kościele Alexandra Newskiego, poczem iedli wszyscy kawalerowie obiad u Imperatorstwa Jchmość w Tauryckim pałacu.

Gabinetowy goniec Mayntz przybył tu z Wiednia z depeszami do C. K. ambasadora hrabi Stadionu.

Imperator Jmć oświadczył generałom i officyerom, którzy znajdowali się przy opuszczeniu miasta Kriwan na d. z Lipca swoją wdzięczność, a żołnierzom rozkazał dać po 1 rublu.

W państwie naszym będą także założone

3 szkoły bydłych chorob w Petersburgu, Moskwie i Lubny. Sześciu uczniów postano dla wydoskonalenia się w tej sztuce do Wiednia i Berlina. Do ostatniego miasta iedzie także zastępca katedry anatomiczney P. Kuigiu.

Rycerstwo wyspy Oesel, chciało z powodu odwiedzenia Imperatora Jmć wystawić mu pomnik; ale Imperator Jmć nie zezwolił na to, wyrażając w liście do wojennego rządcy Rygi, hrabi Buxewdena, że przychylność rycerstwa jest dla niego nayprzyjemniejszym pomnikiem. Z resztą pochwała J. Imp. Mość z ukontentowaniem, aby corocznie w tym dniu, którego odwiedził tę wyspę, pewna suma pieniędzy pomiędzy uboństwo rozdawana była.

Z Berlina d. 25. Września.

Przybył tu Pan Garneryn z Petersburga.

Gazety tutejsze umieściły następujący autentyczny artykuł z Warszawy pod d. 6 Września: — " Za pierwszą wiadomością o doniesieniu niejakiego Coulon, trzymającego billard, względem planu otrucia hrabiego de Lille, nadszedł natychmiast z Berlina rozkaz do tutejszney Regencyi, ażeby okoliczność tę iak najsćisley rozstrząsniono, i gdyby była rzeczywistą, sprawców podług surowości praw ukarano: gdyby zaś doniesienie okazało się fałszywym, i iakowa intryga w tym zachodziła, ażeby autorom iey, a szczególniey Coulonowi, przyzwoitą karę wymierzono. Po paymania Coulona i żony iego, indagacya odbywa się iak nayspieszniey, i z niey pokazało się dotąd (o czem teraz autentycznie donieść można), że według wszelkiego prawnego podobieństwa do prawdy, cały zamysł otrucia jest zmyślony, i że szczególniey Pan Boyer, agent handlowy francuzki, który od niejakiego czasu bawił się w Warszawie, i którego tak Coulon w swoim doniesieniu, iako też po-

tem niektóre pisma publiczne do tej sprawy wciągały, bynajmniej do tego nie należą.

Z Londynu d. 21. Września.

Przed kilku dniami przybył tu Craufurt przez Berlin, Stralsund i Gothenburg, który długi czas zostawał w niewoli francuzkiej w Walenciennie. Razem z nim przyjechał postaniec stanu Hunter z depeşami od naszego posta P. Jacksona w Berlinie.

Hrabia Artezyi wylechał z małym orszakiem z Anglii, ale mniemają, iż po zobaczeniu się z bratem swoim krabią de Lille powróci do Anglii. Nasze pisma dodają, że hrabia de Lille (Ludwik XVIII.) osiadzie nadal w Kolmar w Szwecyi, gdzie już wyporządkują dla niego zamek. Terazniejszy marszałek szwedzki hrabia Fersen, uratował wspomnianemu hrabiemu życie w Czerwcu 1791, ponieważ dopomógł mu do ucieczki z Walencienny.

Z powodu panującej w Maladze zaraźliwej choroby, przecięta także jest w Gibraltarze komunikacya z tem miastem.

Na miejsce odwrotnego P. Frere idzie inny poseł do Hiszpanii.

Wszyscy cudzoziemcy, którzy wyrażnego od rządu nie mają pozwolenia, muszą się od brzegów oddalić.

Pożar wojny w Indjach, nie zdać się tak być znaczący jak się z początku wydawał, ponieważ to tylko jest wojna między Xiążętami Maratów, to jest Holkar przeciw Scindiaha i Berera, lecz ostatni podług ostatniego traktatu, ma prawo wezwać pomocy angielskiej, iakoż wyruszyli już Angliowie w pole i zapewne wkrótce rzecz zgodzą.

Podług ostatnich doniesień od floty Nelsona, znajdował się ten admirał z częścią swojej floty d. 5 Sierpnia pod Palma w Sycylii.

Z Petersburga przybyło tu w tych dniach 2 gołców.

Procz nie nieznaczącego strzelania nie zawzło nic ważnego pod francuzkiemi brzegami.

Pod Brestem w dawnym rzeczy zostają stanie.

Z Paryża d. 20. Września.

Xiążę Jozef pojechał znowu z Morfontaine do obozu pod Boulogne. Wielu officerów, którzy się byli za pozwoleniem oddalili już tam powracają.

Elektorsko-wirtemberski poseł baron Steube, jedzie na kilka tygodni do Stuttgartu. Xiążę Sax-Gotha jedzie stąd do Włoch; ale pierwszy jeszcze chce używać kąpieli w Marsylii lub w Nicei.

Od 3 tygodni znajduje się pomiędzy nami P. Alexander Humboldt. Od wszystkich uczonych jest tu w miarę wielkich swoich talentów z uszanowaniem przyjmowany. Długa jego i pracowita podróż, równie jak czynione ofiary dla rozszerzenia umiejętności natury, zapewniają mu powszechny szacunek.

P. Marescalchi, minister zagranicznych interesów Rzeczypospolitej włoskiej pojechał do Mguncyi.

Cesarz już jest 2 miesiące z Paryża oddalony; podróż jego jest wielkim dobrodziejstwem dla okolic, którą odwiedza.

Pomimo angielskiej blokady zawinęty znowu do Dunkierki i Ostendy różne neutralne okręty z winem &c.

Z Kale piszą pod d. 4. — Wczoraj ścigały i angielska fregata, i korweta i 2 brygantyny okręty duński i pruski. Duński chciał zawinąć do naszego portu, ale po 3 wystrzałach fregaty, został od Anglików zabrany, Pruskiemu iednak, który był pod Grisez atakowany udało się schronić pod nasze baterie, i miał tylko żagle postrzelane. — Monitor mówi z tego powodu: "Ponieważ Anglii tak postępną przeciw neutralnym i bezbronnym okrętom, tedy zapewniają, że Cesarz

przymuszonym być na odwet kaszać pozabierać wszystkie rękodzielne towary angielskie w Hanowerze, Hollandyi, w Genwi, w Liwornię i w części Neapolu przez woyska francuzkie zajętey.

Od kart do grania i sztychowanych not ma bydź clo wychodne płacone. Towarzystwo rolnicze w Paryżu otrzymało nazwisko cesarskiego towarzystwa rolniczego.

P. Leslép pod kommissarz handlowy w Alexandryi, jest mianowanym jeneralnym kommissarzem w Egipcie,

Kardynali towarzyszący Papieżowi do Paryża, mają u ministrów mieszkać, a sam Papież w części Tuillery.

Monitor umieszcza z Neapolu pod d. 28 Sierpnia: "Kommandant stojący w tym porcie angielskiy korwety, kazał gwałtownie przetrząsać różne hollenderskie okręty pod posorem, że szuka 5 zbiegłych francuzkich maytkow. Powyłamywali na nich szafy, drzwi &c., a nie znalazłszy maytkow, chcieli swoją śmiałość aż do francuzkiego okrętu posunąć. Ale kapitan francuzki otrzeżony już od Hollendrow, zaciągnął swoją banderę, kazał się ludowi uzbroić i wystąpił na pokład okrętu, i oświadczył im, iż bez pozwolenia francuzkiego ambassadora nie wpuści ich na okręt. Anglicy przestali na zelżywych stowach i że ich wcale neutralność nie obchodzi.

Przybyli z St. Domingo żołnierze odesłani są do swoich regimentow w Bordeaux. Bawiący w Paryżu z stamtąd officyerowie muszą się tamże udać.

Kardynał Fesch, arcybiskup Lyonski, kupił tam bywaze opactwo na seminarjum klerykow.

Pan Lafontaine doktor i radca nieboszczyka Króla Polskiego, a członek instytutu narodowego, przysłał Panu Alibert, lekarzowi w

szpitalu S. Ludwika kołtuny polskie, które są osobliwością, wraz z rozprawą o tey chorobie. Rysunek wydany farbami tey szczególniejszey choroby, a uważaney w gatunkach i odmianach swojich, zajmie część dzieła, które Pan Alibert wyda na widok publiczny względem choroby skorney, i poczytując dar Pana de Lafontaine za bardzo szacowny, tak dla siebie, iak i dla tych, którzy są tro-skliwi o wzrost umiejętności,

Oto jest list, który kardynał Miury pisał do J. C. Mei wieszuląc mu wstąpienia na Tron;

Nayjaśnieyszy Panie! Rownie przez uczucie iak i powinność łączę się szczerze ze wszystkimi członkami S. Kollegium prosząc W. C. Mei, abys z dobrocią i ulnością przyjąć raczył, moie szczerze powiśszowanie wstąpienia na Tron. Dobro publiczne we wszystkich czasach bydź powinno naywyższym prawem wszystkich umysłow rozsądnych, Jestem Francuzem, Nayjaśnieyszy Panie; chcę nim na zawsze pozostać. Zawsze statecznie i głośno wyznawałem, że rząd Francyi był pod wszystkimi względami istotnie monarchiczny. Do tego zdania zawsze się łączyłem, a nawet pierwey nim potrzeba takowego rządu widocznie okazana była przez tyśiączne klęski i nim zdobył W. C. Mei, które tak chwalebnie rozszerzyły nasze granice, powiększyły ten bardziej jeszcze konieczną potrzebę takowey władzy. Zaden przeto z Francuzow nie ma większego nademnie prawa cieszenia się z przywrocenia Tronu dziedzicznego w moiey oyczyźnie, ponieważ zawsze twierdziłem, że każdy inny kształt rządu nie będzie dla niej tylko folgującą ale nieuleczoną anarchiia. Przy końcu więc naszej rewolucyi znajdujemy się na tey samey linii zasad, których tak często bronilem, a niebezpieczeństwem własnego moiego życia od

pierwszego dnia rewolucyi przez cały ciąg iey. Czuę mocno Nayjaśniejszy Panie, w tym nadewszystko momencie, szczęście bydz stałym i wiernym moim prawidłom, składając pod nogi W. C. Mci hołd moiego zupełnego przychylenia się do życzenia narodu, które Go powołało do objęcia Naywyższej władzy Cesarzkiej i zapewnienia stałe na potem spokojności, przeznaczając iego Wysokiey Familii tak wspaniałe dziedzictwo. Korona Cesarzka zdobi sprawiedliwie i godnie w moich oczach głowę Bohatyrą, który zostawszy tak często wieńczonym od zwycięztwa, umiał się utrzymać przez swoy rzadki gieniusz w prawodawstwie, w rządzeniu i w polityce na wysokim stopniu swey sławy zawsze wzrastającej, przywracając Religiją w swoim państwie, przydając zaszczytu imieniowi francuzkiemu przez wszystkie rodzaje sławy, niszcząc zupełnie tego ducha facyy i zamieszania, który uwiecznił nieszczęścia rewolucyi zawsze ją na nowo rozpoczynając. Jestem z naygłębszym Uszanowaniem Nayjaśniejszy Panie W. C. Mci, naypokorniejszym, nayprzywiązawszym, naywierniejszym i nayposłuszniejszym sługą.

Jan Sifrein kardynał Maury, biskup Monte Fiascone i Bornetto. — Z Monte Fiascone d. 12 Sierpnia 1804. „

Dziennik urzędowy mieści w sobie pod dniem dzisiejszym następujący artykuł:

” Kawaler Craufurd niewolnik na słowo w Walencyenne żądał od ministra wojennego pozwolenia iechania na mieście dwa do wod w Akwisgranie popierając swoje żądanie zaświadczeniem doktora, minister przychylił się do iego żądania pod warunkiem, że mu przysze słowo honoru na piśmie, że po dwóch mieściach powroci nazad od wod do Walencyenny. D. 29 Czerwca r. b. przesłał ministrowi woyny słowo honoru w tych wyrazach: ” Odebrawszy pozwolenie ministra wojennego

wyiechania do kampieli w Akwisgranie obowięzuję się na słowo honoru powrócić za mieście dwa do Walencyenny, rachując od dnia moiego wyjazdu, podpisano *Kawaler Craufurd.* „ — Kawaler Craufurd zamiast dotrzymania swiego słowa pisze z Embden pod d. 17 Sierpnia do ministra wojennego, że mu jest mocno obowięzany za dane mu pozwolenie oddalenia się na mieście dwa z Walencyenny; że apodziema się, że J. C. Mość za złe mu tego nie poczyna, że korzystając z tey sposobności odwiedził swoją żonę, która niebezpiecznie choruje; przydaie, że czuie dobrze, iż takowy krok nie ze wszystkim jest przyzwolity, lecz że spodziewa się, iż mu go przebaczyć raczy. Stosownie do takowego postąpienia kawalera Craufurda minister wojenny rozkazał aby wszyscy Anglicy, którzy pozyskali pozwolenie wyiechania do wod, byli odprowadzeni do Verdun. Pisze do wszystkich jenerałów dowodzących dywizjami wojskowemi, uwiadomiac ieh, że wszyscy Anglicy, którzy przez względy dia nich mają pozwolenie mieszkania w innych miejscach prow Verdunu, mają bydz także do tego miasta przeprowadzonymi.

Z Kadyx d. 21. Sierpnia.

Przyszedł tu rozkaz, aby uzbroiono 1 okręt o 112, 1080 i 1074 armatach, i zaraz do Ferolu odesłano. Nasz rząd wydał już dawno rozkazy, aby wszystkie gotowe pieniądze z Werakrux odesłano do Europy.

Jenerał Moreau ieszcze się tu znajduje, ponieważ iego małżonka ieszcze nie zległa.

Z Malagi d. 1. Września.

Port nasz jest teraz zamknięty. Uczyniono już prawda przełożenia, aby go otworzyć, ale to nietak prędko nastąpi. Same okręty z zbożem są tu w puszczane, ale naywiększa jest ostrożność zachowana, aby się nie zaraziły.

Podług nadesłanej dworowi autentycznej listy wyzdrowiało tu d. 25 Sierpnia 87 osób; umarło 178, a chorowało 2212. D. 26 wyzdrowiało 88 osób umarło 172, a chorowało 2029.

Z Bruzelli d. 20. Września.

Neapolitański ambasador marg. de Gallo powracając przez tutejsze miasto pojechał do Antwerpii.

Tutejsza gazeta donosi z Luxemburga pod d. 15 Września, że dnia tego elektryczne promienie słońca zapaliły przeszło 40 domów na wzgórkach ku południowi tego miasta stojących, i że do 300 ludzi utraciło z tego okazji życie. Mieszkańcy Luxemburga byli w największej obawie, aby atmosferyczny ogień nie spuścił się na miasto, który przypisują zbytecznemu tego roku upałom. Wielu tutejszych mieszkańców nie chcą wierzyć temu zdarzeniu.

Z Moguncyi d. 22. Września.

Onegdaj o godzinie 4 po południu przybyli tu Cesarstwo Jj. przy wystrzałach z armat i uderzeniu we dzwony. Zrana dowiedziano się, że Cesarzowa Jmć, która nocowała w Bingen, poprzedała tu wodą J. C. M. Lud garnął się jeszcze przed południem nad brzegi. Załoga rozstawiła się nad Renem aż do pałacu. Dwanaście dziewcząt biało ubranych z koszykami kwiatów czekały na iey przybycie. Cesarza niespodziewano przed się zmierzchem, ponieważ dnia tego rano dopiero z Koblenz wyjechał. Wschodnia i południowa część miasta była pusta i głucha; wszyscy czekali niecierpliwie na moście i nad brzegiem, a niektórzy po klenie w czółnach pływali. Nakoniec pokazała się zdaleka wspaniała łódź; wystrzały z armat z tamtej strony Renu oznaczyły nam zbliżanie się Cesarzowey, a wystrzały tutejszych przekonaly nas o iey przybyciu. Kilkokrotnemi wykrzykami: "

Niech żyje!,, przyymowano ją nad brzegiem. Prezydent i inne członki municipalności powitali ją przy wylądaniu na ląd. Dziewczęta miały do niey przemowę i drogę iey kwiatem ustwały. Przyjęła ich życzenia bardzo uprzejmie, wsiadła do przygotowanego powozu i iechała przy okrzykach otaczającego ją ludu do cesarskiego pałacu. Zaraz udały się wszystkie kupy ludu za bramę, którą Cesarz miał wieźć; lecz on w tym momencie, kiedy Cesarzowa wysiadła na ląd, wjechał do miasta przez pustą ulicę, otoczony swoją gwardyą i regimentami jazdy. Zawiedziona nadzieja bolesno się wyciskała na twarzy każdego. Ci tylko widzieli Cesarza, którzy dla natoku na drodze czekali na Cesarzową. Miał na sobie prosty granatowy mundur z białemi wyłogami i podwojnemi ramiennikami.

W wieczor było miasto oświetlone. Z pomiędzy rozlicznych napisów przytoczymy tu jeden na bibliotece mieyskiej: nad wagą, w której imie Napoleona stało w równey wadze s Europą, był napis *Unus sufficit.*

Cesarstwo Jj. ma tu 14 dni zabawić. Pomiędzy wielu znakomitemi cudzoziemcami, którzy jutro Cesarzowey będą przedstawieni, wymieniają landgrafową Homburg, Kżną Nassau &c. Teraz uwilają się tu najpiękniejsze ekwipáže i liberya. Panowie w samych haftowanych sukniach się pokazują. Chcąc bydź przedstawionym potrzeba się zapisać u W. podkomorzego. Most nadreński nigdy nie jest wolny, raz wraz po nim z Niemiec przejeżdżają; wielu nawet postów niemoga już pomieszkań dostać. Mowią, że tu ważne układają rzeczy. Czynność Cesarza jest nie do uwierzenia; wczoray pracował cały dzien w gabinecie.

Elektor Arcykanclerz przybył tu wczoray przy radosnych okrzykach ludu. Nie długo potem odwiedził dom, w którym się rodził.

Przed jego mieszkaniem stoi honorowa straż. da się wodą do Szwecyi, iakoż dziś w poru-
 W przyszłym tygodniu iedzie do Manheimu doie iuż tam odplynął.
 do swego brata, a namąd do Ratysbony. U-
 kład opłat celnych będzie ieszcze w niektó-
 rzych punktach złagodzony; Kolonia i nasze
 miało otrzymaia prawo ładunku.

Dziś Arcykancierz i Elektor Badeński od-
 dadzą pierwszą Cesarstwu JJ. wizytę. Obu
 odwiedził wczoraj patacowy prefekt w towa-
 rzystwie nadwornego koniuszego.

Xżę następa Hessen-darmstadtski wiel-
 ki ma przy sobie orszak.

Jutro będzie tu uroczystość nowego roku
 z wielką okazałością obchodzona. W cesar-
 skim patacu jest wielka gala: cudzoziemcy bę-
 dą Cesarzowi przedstawieni; członkom legii
 honorowej rozda Cesarz ozdoby, a w wieczor
 będzie bal. Oczekuią tu ieszcze kilka nie-
 mieckich Xżniczek.

Onegdaj dawał minister Talleyrand wiel-
 ki obiad, na którym znajdowali się obecni tu
 ministrowie, &c.

Elektor Wintemberski powi:ł tu Cesarza
 przez swego posła przy Elektorze Badeńskim,
 barona Bühler.

D. 15 przybiegł do Kolonii goniec z
 Rzymu, który przywiozł Cesarzowi wiado-
 mość, że Papież przybędzie do Paryża na
 jego koronacyą. Cesarz obracił się do przy-
 tomnych u niego osób, i rzekł z wesołą i u-
 śmiechającą się miną: J. Świętobliwość przyie-
 dzie mnie koronować. Jenerał Caffarelli, pier-
 wszy adiutant Cesarzski udebrał zaraz zlece-
 nie, aby pojechał na przeciwko Papieża do
 samego Rzymu, i tego zaraz dnia z Kolonii
 wyjechał.

Z Rygi d. 2. Września.

Wczoraj rano przybył tu hrabia de Lil-
 le z Xciem Angouleme z okolic Grodna. U-
 dał się zaraz do Bolderaa na uścicu Dzwiny, i
 skąd za najpierwszym pomysłym wiatrem u-

Z Hagi d. 25. Września.

Od powrotu naszego ambasadora Schim-
 melpeninka z Kolonii widać tu wielkie poru-
 szenie między członkami dyrektoryatu, i
 wnoszą, że coś ważnego musi bydź w robo-
 cie. Zaraz po jego przybyciu wysłano goń-
 cow po dyrektorow Brantsen i Bylevelta, z
 których pierwszy znajdował się w Geldryi,
 drugi w Zelandyi. Powrocili onegdaj. Wczo-
 ray i onegdaj odprawił dyrektoryat nadzwyy-
 czayne posiedzenia, które aż do nocy trwały,
 i wysłano zaraz gońca do Moguncyi. P. Schim-
 melpenink pojechał do wyższej Iseli, gdzie
 oczekuje wypadkow naradzenia, nim powro-
 ci do Cesarza Napoleona.

Mowią o odnianie konstytucyi naszej, a
 mianowicie wykonawczey władzy.

Tuteysze rossiyskie poselstwo nie czyni
 ieszcze żadnych przygotowań do wyjazdu.

Od brzegow Menu d. 20. Września.

Głoszą, iż podana będzie w krotce dru-
 ga nota Rossiyska seymowi niemieckiemu
 względem zdarzeń w Ettenheim i Offenburgu,
 i że ieżliby nie odpowiedziano na nią zaraz,
 wyjedzie Legacya rossiyska z Ratysbony.

P. de Labarre, nauczyciel Imperatora Ros-
 syjskiego przybył do Frankfurta z Drezna i
 uda się na powrot do Helwecyi.

Elektor Bawarski przepisał tytuł dla sie-
 bie, i podzielił go na trzy klasy, to jest wiel-
 ki, średni i mały. Pierwszy jest taki: *Maxy-
 milian, Jozef, Xżę wyższej i niższej Ba-
 waryi wyższego Palatynatu, Frankonii &c.*
 Odmienił także herby i pieczęć.

P. Hardin odkrył z obserwatorium Bro-
 meńskim nowego planetę w znaku Ryby; iest
 on tak wielki i jasny, jak Ceres.

GAZETY KRAKOWSKIE

W ŚRODĘ DNIA 10. PAŹDZIERNIKA 1804.

*Do bieżącego Roku i jego współczesnych.
(Z Neuwiedzhjey Gazety.)*

Bóg jest dobry, lecz nie czyni podług myśli każdego człowieka! Stoletni Kalendarz.

Nie chcę sobie wystawiać w myśli tyle tysięcy lat, które od stworzenia świata w przepaść wieczności w trącone zostały, chcę tylko mówić do teraźniejszego 1804 roku. Biedny roku 1804 musisz tu stanąć przed kratami jako winowayca, i słuchac oskarżeń, które świat przeciw Tobie zanosi.

Mowią, że masz serce Bajazeta, Tamerlana, Mula Ismaela lub podobnych im wstawionych poczwat. Okazałeś się w świętney urodzayności; niwy i pola pyszniły się z obfitości; ociężałe kłosa zginały się, na wzor zwrotnego taniecznika, do dojrzałości, a zgłodniali Europejczykowie przemysłowali iak ow bogaty bankier, co z pieniędzmi za zboże zrobia. Lecz pomniemy nieszczesny 1804 roku, co się z nami działo, kiedyś najwyższego Twego urzędnika kucharza Sierpnia do nas posłał, który zamlął gotowania, miał sobie za ukontentowanie raz wraz deszczem nas zalewać, podobnie iak owe kucharzki, które odiały dobry rosół, wody na mięso nalewają. Ziarno raz wraz zmoczone, zaczęło na pniu porastać; wino, które aby dobrze było wygotowane, zwykło w tym wielką cierpieć pragnienie, musiało pić chcąc ochłocąc. Nadzieie, które nas ożywiały i wesolemi czyniły, iak zniknęły, i wznoszą

się skargi za skargami, które cię do rzędu złych lat wtrąca.

Coż powiesz na te oskarżenia? ia chcę bydź Twoim obrońcą. Wszakże nawet w Rzymie w najwyższym mieyscu kościoła, naybezbożniejszemu złoczyńcy, o którym wiedzą, że na karę zasłużył, przydają adwokata, za co ia miałbym Tobie synowi Saturna, odmawiać obrony i pozwolić cię potępić bez wysłuchania? Może nie uczynię tego podług wybiegów adwokatskich, ale myśl moia niemniej jest dobra. Występuję i bronię twej sprawy.

W stoletnim ieszczei dawno upłynionym kalendarzu znajduiemy ważne przytoczenie, które zatkać musi usta oskarżycielom i narzekającym. Bóg (wyrazy kalendarza) jest dobry, lecz nie czyni podług myśli każdego człowieka! Jeżeli Bóg tego nie może dokazać, jakżeby rok 1804 zdołał? Powiedz mi Szacowna Publiczności! możesz ogrodnik wszystkie rośliny, chociażby nawet w inspektach chowane były zachować od zepsucia i od robactwa, ażeby się zarowno udały i żadna z nich nie uschła? Nie modlą się dway żeglarczy jeden o pomyślny wiatr na wschod, drugi na zachod? Jakże obiema ma się stać zadosc?

Lecz nie jest to ieszcze wszystko co na obronę oskarżonego przywieśdź mogę; więcej złat ieszcze na nas szczęśliwości i darow. Byłże który rok obfitszy w rośliny iak terażniejszy? W przeszłym nie bez przyczyzny troskaliśmy się o wyżywienie koni, wołów i krow, tak mało było karmy i siana. Nie raz kosztowało mnie wiele zgrzyoty po-

Strzeżenie, iż z niedostatku potraw z cięższego mleko, które jest najlepszym pokarmem naszych dzieci, a przez zbytęcną jego zwiniałość mało będzie posilnem do utwierdzenia ich ducha do filozofii. Rok 1804 uprzętał te troski; można powiedzieć, iż mamy więcej potraw niż siana, dzieci zaś i siewła będą miały posilny pokarm.

Co do żywności w powszechnem rozumieniu, zdaie mi się, że ludzie będą mieli w tym roku czem napakować brzuchy. Zimnaki wznoszą się napuszysto i stoją wspaniale jak książki w zieloney oprawie po bibliotekach. Krzewy ich badyliste siedzą na kopcach niby prezydenci w krzesłach lub kury, na wyległych wielu piskletach. Co zaprzędzowna żywność dla ludzi i bydła, dla filozofa i chłopka, dla panów i ludzi prośtych!

Obwiniają bieżący rok, iż lubo dostarcza podostatkem siana, potraw i ziemniaków, nie miał jednak względu na winnice: raz wraś skrapiał ie deszczem i obfity plon na pnju zgnoił. Jakże! słuszne to obwinienie? To tylko można nieszczęściem z podobieństwem powiedzieć, iż zysk, chciwość, lichwa i niegodziwa żęda pieniędzy zawsze nayokropniejszą nędzę ludzkom wyrędzają, i tak nie wiedzieu co lepszego, czy że wino chybiło, lub czy żeby sie było udało. Wiemy, że bogacze gotowali już pieniądze na zakupienie wina i chowania go na wielki zysk po piwnicach. W tym pomyślał dobry rok 1804 poczekajcie bogacze! nie wydam wybornego iak w roku 1783 wina, ale dobre ordynaryyne dla ludu. Wrzesień zaftapi obowiązki kuchacza Sierpnia. Stało się. Hedzie dobre do picia dla ludu wino, ale nie dla spekulantow.

Niniejszy rok obfituje nie tylko w siano,

potraw, ziemniaki i ordynaryyne wino, ale wzniosły się w nim dwa nowe cesarskie trony, a kto wie wiele ich się ieszcze wzniesie. Co mu zaś naywiększy zaszczyt czyni jest to, iż podług zapewnień urzędowego pisma francuzkiego (Monitora) nie maony się przyczyny obawiać lądowey wojny, i toż pismo czyni nam zaspokajające nadzieie względem przyszłego roku, wspierając te nadzieie na mędrości europejskich mocarstw.

CENA ZBOŻ

Na targu w Krakowia d. 9. Paździer: 1804.

Korzec Pszenicy	- - - - -	zł. pol. 32 do 38.
- Zyta	- - - - -	28 - 31.
- Jęczmienia	- - - - -	17 - 19.
- Owsa	- - - - -	10 - 11½.
- Grochu	- - - - -	18 - 21.
- Kalfy jaglaney	- - - - -	32 - 40.

W Wiedniu d. 29. Września.

Meca wynofzaca 21 naszych garcy:

- Pszenicy	- - - - -	zł. pol. 26 do 31.
- Zyta	- - - - -	20 - 29.
- Jęczmienia	- - - - -	13 - 18½.
- Owsa	- - - - -	9 - 12.

W Brynie d. 28. Września.

Meca Pszenicy

- - - - -	- - - - -	zł. pol. 25 do 28.
- Zyta	- - - - -	24 - 26.
- Jęczmienia	- - - - -	14 - 16.
- Owsa	- - - - -	10 - 14.
- Biosa	- - - - -	14 - 17.

W Gdanskui d. 22. Września.

Szefel czyli pół korca naszego w monccie pruskiej (Na łaszt wchodzi 60 szefłow.).

- Pfenica	- - - - -	zł. pol. 14 do 18½.
- Zyto	- - - - -	12 - 13.
- Jęczmień	- - - - -	6 - 7½.
- Owies	- - - - -	5 - 6.

D O N I E S I E N I A.

Tendor Wistocki, Introligator i stycharz Rępnlow, piszcęci gromadzki, kościelnych, oehowych, herbow, cyfer &c. na moliędu i stali, przenosi się teraz z Krakowa z Grodzkiej ulicy z pod Numeru 31 na Kazimierz pod Nro, 74 gdzie mieszkać będzie na dole pod znakiem wielkiew czerwoney z Lewkiem trzymającym Xięgi. Potrzebujący zatym oprawy Angielskiej, Francuzkiej, oraz Plinerowania dzieł znacznych na długie zachowanie od zepsucia, reestrow z białego papieru. Książki do modlenia Polskie, Niemieckie, Łacińskie, Morawskie i Węgierskie dostac można; tudzież literatów na srebra, na sztuccę, kufrow, kalendarzow polnoznnych, nudełek na brylanty, na kielichy, monfrancýe, iako też z dychrur pudru na korneciki, wstążki, kapelusze, i t. d. Potrzebujący zechcą się do niego udać, a będą ustężeni za mierną cenę.

Ponieważ pierwsza liqytacya przewozu Niepotomskiego na rzece Wiśle próżnie pertnaktowina zoftala, to się powtorna liqytacya rzeczzonego przewozu na trzy jedno po drugim następujące lata to jest od 1ga 9 nbra 1804 aż do 1307 na dzień 24 Octobra r.t. zrym do-

datkiem wypisnie, aby się ochotnicy arędownia, którzy na pierwszą wywołania cenę zł. ryń. 247 licytować zechcą z 10 procentowym wadium zaopatrzyli, i na rzeczonym dniu i godzinie gry zrana w tutejszey dyrekeyi kancellaryi znajdowali się. Niepołomice d. 16 Sepembris 1804.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszym Edyktem uwiadomia, iż Kamienica tu w Krakowie pod Nrem 509 na Floryańskiey ulicy stojąca Filipa i Barbary Cerchow małżonkow własna ryń. 6307 kr. 50 urzędownie oszacowana na instancyą prawem przekonanywającego Jozefa Kręgiel, na zadosyć uczynienie przyznanej summy czer. zł. 80 z tym ce przyuleży, dnia 15 Listopada b. r. o godzinie 3 popołudniu tu w sądzie przez publiczną licytacyą sprzedaną zostanie. Wszyscy aatem życzący sobie tey nabycia niech się na tymże terminie i miejscu znajdują. Inni zaś wierzyciele prawo zastawu nań mający napominają się, ażeby nieoczekując osobnych w tey mierze przypozwań, prawa swoje w czasie Licytacyi do protokołu wnieśli, gdyż inaczey, żaden potem wzgląd na nich co do podziału szacunkowey summy z Licytacyi wypadającej miany nie będzie.

Gollmayer.
Łodzianki.
Pohlberg.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krak.
Dnia 7. Września 1804.

Gros.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszym do publiczney podaie wiadomości, iż ponieważ drugi termin, który był wyznaczony na dzień 15 Października r. b. do zaarędownia Myta rogatkowego, także bezskutecznie upłynął; przeto do tego zaarędownia nowy termin na dzień 15 Października r. b. o godzinie 9 wyznacza się.

Wszyscy zatem Licytancy, którzy sobie życzą toż Myto na rok leden, to jest od dnia 1 Listopada 1804 aż do tegoż dnia 1805 zaarędownac. Mają się w nowym pomieszkaniu magistratualnym na ulicy Brackiey znajdować. Cena fiskalna jest 22,500 ryń., którey dziesiąta część jako wadium w kwocie 2250 ryń. przed Licytacyą złożona byćż ma. Dalsze tegoż zaarędownia tyżzące się kondycye mogą byćż codziennie w tutejszey Expedyturze przeczytane.

Gollmayer,
Ranslein,
Fiala.

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Stołecz: Krakowa.
Dnia 2. Października 1804.

Hohn.

Dnia 15go Octobra t. r. o godzinie 10tey z rana będzie namocy wy sokiego Guternialnego dekreteru pod d. 2 Augusta Nro 274 w Gubernialney Galicyyskiey Dyrekeynyey expedyturze w Lwowie odprawiac się licytacya lwerowania świec woskowych, to jest dla urzędow C. K. w Krakowie znajdujących się, na 3 posobie następujące lata i kontrakt zawartym zostanie, i takowi tylko przypuszczeni zostaną którzy na niżej wyrażone punkta deklarowac się będą.

Każdy licytant ma się w wadium 250 zł. ryń. zaopatrzyć bez którego nikt przypuszczonym nie zostanie.

Obowiazki dostawiania rooznego kwantum świec woskowych przy licytacyi uwiadomione zostaną im, zaś inne okondycye w czesniej można się w C. K. cyrkularnym urzędzie Krakowskim lub w Gubernialney dyrekeynyey Expedyturze dowiedziec.

Dan we Lwoie d. 25 Września 1804.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa Małgorzete z Nowakowskich Zawadowiczową uwiadomia, iż iey oyciec Michał Nowakowski dnia 7 Kwietnia 1802 roku zostawiwszy czystego majątku w summie zł. ryń. 338 kr. 30 bez testamentu pomarł, gdy zatem taż Zawadowiczowa jest nieprzytomna, i iey pomieszkanie wcale nie jest wiadome; więc niniejszym

Edyktem wspomina się, ażeby swoja oświadczenie, czyli przerzeczone dziedzictwo z dobrodziejstwem prawa i inwentarza obiad sobie życzy, lub się też onego przekażąc chce, do turejszego magistratu w przeciągu trzech lat i niedziel 18 rachując od dnia 27 Stycznia r. b. 1804 tym pewnie podała, i prawa sobie do tegoż dziedzictwa służące udowodniła, gdyż inaczej po upływie w tego czasu to zgłaszającym się i prawa swoje udowodniającym przyznano i wydane zostanie.

*Drdacki.
Kounamiller.
Ładziński.*

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 10 Sierpnia 1804.

Plinta.

Przez Magistrat Miasta C. K. Krakowa niniejszym edyktem do publiczney podaie się wiadomości, iż różne rzeczy ruchome po ś. p. Marcyanie z Ziebrowskich Schmidowy pozostate; iako to: klejnoty, złoto, srebro, zegarki, wino, miedz, suknie, bielizna, i inne sprzęty domowe na żądanie P. Jerzego Bayera exekutora testamentu dnia 9go Października, r. b. o godzinie 9tej z rana poczynając, i ciągle w następujących dniach w kamienicy na ulicy Mikołajskiej pod Nrem 629 stołącey, za gotowe pieniądze przez publiczną licytacją sprzedawane będą.

Wszyscy zatem w spomnianych rzeczy ochotę nabyć mający, mają się na wzwyż rzeszonym dniu i miejscu znajdować.

*Drdacki.
Gollmayer.
Hirschberg.*

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Stołecznego Krakowa.

Dnia 21 Września 1804.

Plinta.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszym Edyktem wiadomo czyni, iż różna ruchomizna po zmarłym P. Michale Wohlmanie pozostata; iako to: złoto, srebro, miedz, cyna, żelazo, naczynia, gliniane, szkło, kobierce, obrazy i inne, dnia 15 Października r. b. o zwyczajnych godzinach to jest: zrana od 9 do 12, a po południu od 3 do 6 ciągle aż do czasu ukończenia; tu w Krakowie na Grodzkiej ulicy w Kamienicy pod Nrem 229 przez publiczną licytacją sprzedawana będzie. — Wszyscy przeto chcą kupienia mający na wawys wyrażonym terminie i miejscu stawić się mają.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 28. Września 1804.

Plinta.

Na mocy wysokiego Gubernialnego Dekretu pod 12 7bra 1804 Nro. 36651 niniejszym do wiadomości podaie się, iż w Mieście Haluszer zawakowało miejsce drugiego asessora wraz i kontrolora kassy z pensją roczną 100 ryń. gdzie kompeteni życzący sobie tego miejsca, a posiadający leżyk, łaciński, polski i niemiecki oraz i zaopatrzeniem się kaucją 300 ryń. prozby swe najdalej do ostatniego 8bra 1804 urzędowi Cyrkularnemu Stryskiemu podać mają. W Krakowie d. 25 7bra 1804.

Ce sarsko Krolewskie Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej deklarnia Wojciecha Myszkowskiego dla niedoleżności umysłu jego, stosownie do §. 251, 252 i 253. Części I. Ustawy Prawa Cywilnego, za niezdatnego do zarządzania swym majątkiem, i ustawa wiają mu zastępcę w osobie Jmć Xiędza Jozefa Myszkowskiego.

W Krakowie dnia 22 Sierpnia 1804.

*Jakob Kulczycki, V. P.
W. Roskoschny.
Münch.*

*Z Rady C. K. Sądow szlacheckich Galicyi Zachodniej.
Beak.*